

مروری بر حیات ۹۲ ساله
مدرسه‌های سینمایی در ایران

از اوگانیانس تا ایوبی

۹۲ سال پیش در چنین روزی، آوانس اوگانیانس، یک جوان ایرانی سرشار از ایده‌های نو و عاشق سینما، نخستین مدرسه آرتیستی سینمای ایران را با هزار امید و آرزو راه‌اندازی کرد. اوگانیانس که البته بعدها مسلمان شد و نام رضا مزده را برای خود انتخاب کرد...

[۹]

داروی شفابخشی که دور ریخته می‌شود

سلول‌های بنیادی خون بندناف، همان اکسیر حیات است که می‌تواند در درمان طیف گسترده‌ای از بیماری‌ها همچون بیماری‌های خونی بدخیم، سرطان‌های حاد و مزمن موثر واقع شود. این سلول‌های بنیادی در خون بندناف نوزادان و همچنین جفت و سایر قسمت‌ها که بعد از زایمان دور ریخته می‌شود، وجود دارد و با جمع‌آوری آنها می‌توان این اکسیر شفابخش را برای خودنوزاد ذخیره کرد...

[۱۲]

گپی با سعید جلالی، درباره دغدغه
فیلمنامه‌نویسان تلویزیون

نویسنده، همیشه اولین متهم است

فیلمنامه که مهم‌ترین رکن ساخت یک اثر نمایشی است، به همان اندازه مظلوم یا بهتر بگوییم به دلیل تاثیر عمیقش در خوش ساختی یک اثر، جزو نخستین ارکانی است که مورد حمله و اتهام قرار می‌گیرد. کارگردان، بازیگران و تهیه‌کننده می‌توانند نقص در کارشان را به آماده نبودن فیلمنامه، یا بافت سست آن مرتبط کنند. البته بیراه هم نمی‌گویند. طرح و سپس فیلمنامه، سنگ بنای اصلی کار و مصداق «خشت اول گر نهد معماری تا ثریا می‌رود دیوار کج» است. با سعید جلالی فیلمنامه‌نویس سریال‌های پر مخاطبی مثل دلنوازان، آوای باران، زن بابا، زمانه، دردرسهای عظیم یک و... درباره این جمله معروف که می‌گویند فیلمنامه‌ها ضعف دارند گپ زدیم...

[۶]

گفت‌وگو با رابعه مدنی، هنرمند
پیشکسوتی که نقش‌هایش را
شیرین بازی می‌کند

نقش مادر شهید

حالم را دگرگون می‌کند

[۷]

نمایشگاه مسیر امید به
مناسبت سالگرد ورود
پناهندگان لهستانی
به ایران دیروز با حضور
وزیر خارجه لهستان در
فرهنگستان هنر
افتتاح شد.
عکس: میثم علاقمندان

فرهنگ

فردا بزرگ‌ترین رویداد حوزه فرهنگ کشور آغاز می‌شود

نمایشگاه سی‌وسوم، آزمون فرهنگی دولت سیزدهم

وزیر ارشاد از مراحل آمادهدساری نمایشگاه کتاب بازدید کرد

[۱۱]

هالیوود باز هم سراغ ایران می‌رود؟

هالیوود در کنار تولید فیلم‌های سرگرم‌کننده، دستی هم در ساخت محصولاتی دارد که نگاهی منفی به کشورهایی دارد که در سیاست خارجی آمریکا جزو کشورهای غیردوست یا متخاصم شناخته می‌شوند. سال‌ها اتحاد جماهیر شوروی در فیلم‌های هالیوودی نقش آدم بد ماجرا را بازی می‌کرد و بعد پای کوبا هم به وسط کشیده شد. در چند دهه اخیر، تعدادی از کشورهای استقلال یافته در حال رشد همچون ایران جای کمونیست‌ها را گرفته‌اند. به گزارش جام جم، نام ایران یک بار دیگر در یک فیلم سینمایی مطرح می‌شود. این بار قرار است در «شاه نفت» که حال و هوایی شرح حال گونه دارد، داستان فیلم در بخشی از ماجراهایش پای ایران را هم وسط بکشد. در سال‌های اخیر در تعدادی از محصولات هالیوودی، نام ایران هم به میان آمده و سازندگان این فیلم‌ها تلاش کرده‌اند چهره‌ای مخدوش از آن ارائه کنند.

فیلمنامه‌شان نفت با نگاهی به داستان زندگی «دانیل آمان» به نام «شاه نفت: زندگی مجرمانه مارک ریچ» نوشته می‌شود و درباره مارک ریچ، میلیاردر فراری آمریکایی است که با نوع فعالیت‌های اقتصادی‌اش، صدای دولتمردان آمریکا را درآورد. ریچ که در زمینه تجارت کالا فعالیت می‌کرد، متهم شده بود در دوران تسخیر سفارت آمریکا در ایران، برخلاف خواسته دولت آمریکا با طرف ایرانی در زمینه خرید و فروش نفت همکاری داشته است.

ریچ به دنبال اتهاماتی که به او زده شد، خاک آمریکا را به مقصد سوئیس ترک کرد و هیچ وقت به آمریکا برنگشت. او تا روزهای آخر زندگی‌اش سال ۲۰۱۳ در سوئیس زندگی کرد. جان کراسینسکی بازیگر، تهیه‌کننده و کارگردان سینما و تلویزیون با خرید امتیاز برگردان سینمایی شاه نفت، آن را تهیه می‌کند اما خودش نه پشت دوربین فیلم قرار می‌گیرد و نه به عنوان بازیگر یا آن همکاری خواهد داشت. هنوز مشخص نیست داستان فیلم او چه تصویری از ایران دهه ۶۰ خورشیدی ارائه خواهد کرد و آیا اصلاً این داستان، بخش‌های مربوط به ایران کتاب آمان را هم مورد بحث قرار می‌دهد یا نه. کراسینسکی برای

کارگردانی شاه نفت، پیتز لندزمن را انتخاب کرده که در کارنامه‌اش چند فیلمنامه غیرمتعارف دارد و آخرین کار سینمایی‌اش درام زندگی‌نامه‌ای «شاه ریچارد» با بازی ویل اسمیت بوده است. برای بازی در نقش مارک ریچ، مت دیمن انتخاب شده که خودش دستی در فیلمنامه نویسی دارد. زمان شروع کار فیلمبرداری شاه نفت مشخص نیست.

ویژه فرهنگ- هنر
رسانه- جامعه

سه‌شنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۱
شماره ۶۲۰۹

نگاهی به باید‌های فضای رسانه
به مناسبت روز جهانی ارتباطات

رسانه‌های جدید چالش‌های جدید

مهدی توکلیان
عکاس و روزنامه‌نگار

ارتباطات در هزاره سوم و عصر جدید معنا و مفهومی نوین به خود گرفته است و دروازه‌های جدیدی مبتنی بر فناوری و علوم مختلف را شامل شده است. مردمان هزاره جدید با رویکرد ارتباط محور خود، نیازهای اطلاعاتی خود را در بستر رسانه جست‌وجو می‌کنند و با این توصیف نهادینه شدن ارتباطات چندوجهی و گسترش بازارهای رسانه‌ای بیش از پیش لازم و ضروری به نظر می‌رسد. رسانه‌های جدید، چالش‌های جدیدی را نیز به ارمان آورده‌اند. جهانی شدن از دیدگاه فرهنگی نوعی استعمار نوین دانسته می‌شود که در آن مظاهر فرهنگ غربی جایگزین مظاهر سایر فرهنگ‌ها و وابستگی بیشتر به رسانه‌های غربی، خبرگزاری‌ها، برنامه‌ها، سریال‌های وارداتی و ارزش‌های مصرف‌گرا می‌شود. اما جهانی شدن فرصت‌هایی نیز برای کشورهای کوچک جهان امروز فراهم کرده است.

ایران اسلامی براساس پیشرفت‌های همه‌جانبه‌ای که به آن دست یافته است، می‌تواند در حوزه ارتباطات دارای مهم‌ترین و نقش‌آفرین‌ترین شهرهای رسانه‌ای جهان باشد. هنرمندان و رسالتی که در عصر جدید برعهده دارند بنا ادوار گذشته تفاوت‌های بسیار دارد. اعیاد و وقایع و مناسبت‌های مهم مذهبی در ایران اسلامی باعث شکل‌گیری اتفاقات و رویدادهای هنری، فرهنگی و رسانه‌ای متنوع و مکتبری می‌شود که گاه میزان تاثیر آثار هنرمندان و اسانید و پیشکسوتان در چنین مناسبت‌هایی در مناسبت‌زدگی‌های معمول ممکن است فراموش شود.

هنر، پایه و شالوده اصلی زندگی عموم مردم است و اگر از تار و پود زندگی آنها بیرون بیاید و به عنوان یک حیطه لوکس یا تجملاتی انگاشته شود، خاصیت خود را از دست می‌دهد. آثار متنوع چند رسانه‌ای و هنری یا فرهنگی، دینی و آیینی چنانچه بخواهد مخاطب را تحت‌تاثیر قرار دهد باید براساس دغدغه‌ها، رویکردهای فکری و باورهای محکم حرکت کند. فروریختن مرزهای جغرافیایی در دنیای مدرن امروزی به پیش‌توانه فناوری‌ها و روزافزون و توسعه همه‌جانبه استفاده از فضای تحت وب در جهان ارتباطات، فرهنگ، هنر و رسانه را نیز دچار تغییرات اساسی کرده است. هنر آیینی یکی از عمیق‌ترین تأثیرات رابر زندگی مردم ما داشته است به طوری‌که اگر به رونق فعالیت و حیات هیات‌ها، شیوه عزاداری، نوع نگاه و زاویه دید صاحبان مجالس غزا در تکیا و مساجد دقت کنیم، شاهد روح لطیف هنری اما در عین حال کاربردی در آنها هستیم؛ از قرشی که بر روی آن می‌نشینیم تا پارچه‌نوشته‌ها، کتیبه‌ها، آهنگ و نوع سبک سروده‌ها و همه و همه. زمانی که به هر بهانه‌ای قصد داشته باشیم جریان بدیع و نوگرا را بر همین مسیر ایجاد کنیم، قطعاً مردم آن استقبال کرده و مورد حمایت قرار می‌گیریم اما اگر دری بی‌ان بشیم که مسیر را برخلاف دیدگاه مردم پی بگیریم و عملاً دست به بهره‌برداری برخلاف جریان فکری جامعه بزنیم، این هنر در برابر ذهن مخاطب رنگ باخته و دیگر اثرگذاری قبل را نخواهد داشت.

حال که در آغاز قرن جدید قرار داریم، رسانه‌ها به عنوان ابزار تغییر رفتار و باورهای یک جامعه باید به جای تامین صرف منافع گردانندگان خود، برای تحول آفرینی در راستای اصلاح و رشد اندیشه‌ها و ساختارهای جامعه عمل کنند. رسانه‌ها با انتخاب و به کار بردن قالب‌های متنوع رسانه‌ای، تفکرات خود را در الگوی بازارپای اجتماعی عرضه می‌کنند لذا ضرورت درک بیشتر از تاثیر رسانه و بالا بردن سطح سواد رسانه برای بیان هنرمندانه و عالمانه با تمسک به ساخت هنر از ضروریات عصر حاضر دنیای ارتباطات به حساب می‌آید.